

[Arbejdsministeren]

Hr. Glønborg var inde på, at der i visse situationer er mulighed for – samtidig med at man modtager arbejdsløshedsdagpenge – at uddanne sig. Det er der nogle bestemte regler for, men der er én regel, som er gældende under alle omstændigheder. Det er, at hvis man skal modtage arbejdsløshedsdagpenge, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og jeg vil på det kraftigste advare imod at gå på akkord med dette princip. Så ville vi ende i nogle tilstande, som ville være ganske uoverskuelige.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at vi naturligvis stiller vor viden om forskellige aftaler af denne karakter til rådighed for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Jeg kan bekræfte, at Dansk Journalistforbund i en række overenskomster har sådanne sabbatlignende ordninger. Det kan være noget med, at man har en uge fri årligt til efteruddannelse, men så i øvrigt har mulighed for at kunne spare denne uge op. Også en række andre aftaler har vi kendskab til, og det er altså fuldstændig korrekt, at Dansk Journalistforbund har sådanne aftaler. Men hvad vi i øvrigt ligger inde med af viden, stiller vi gerne til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om beskæftigelse, uddannelse og fordelingspolitiske tiltag.
Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Regeringen deler helt klart den opfattelse, at arbejdsløshed er et væsentligt samfundsproblem. SF's beslutningsforslag om beskæftigelse, uddannelse og fordelingspolitiske tiltag er efter regeringens opfattelse imidlertid ikke velegnet i bestræbelserne på at fremme beskæftigelsen. SF's forslag vil typisk overvælte yderligere økonomiske byrder på erhvervslivet. Derigennem modarbejdes en større beskæftigelse ikke mindst i de udlandskonkurrerende erhverv.

Regeringen har med vedtagelsen af finansloven for 1991 fortsat en stram udgiftspolitik. I forening med et fornuftigt resultat af overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet, som der nu er udsigt til, kan vi i den kommende tid skabe flere arbejdspladser i den private sektor. Det er regeringens klare mål for den arbejdsmarkedspolitiske indsats, at den sker med mindst mulig belastning af erhvervslivet, og at den indeholder tilskyndelse til en samfundsmæssigt fornuftig adfærd.

Beslutningsforslagets afsnit om beskæftigelse lægger op til en betydelig forøgelse af offentlige tilskud til boligsektoren, nemlig til almennyttige boliger og ungdomsboliger. Det er imidlertid regeringens hensigt at fastholde den stramme udgiftspolitik; dette må selvfølgelig også have indflydelse på statens udgifter til boligstøtte og boligforhold.

Beslutningsforslaget indeholder endvidere en garantiordning, der skal sikre unge under 25 år en uddannelsesplads eller et job. Regeringen ønsker at gribe sagen an på en anden måde. For de 18-19-årige kontanthjælpsmodtagere findes i dag ungdomsydelsesordningen, mens der for samme aldersgruppe af arbejdsløshedsforsikrede findes en arbejds- og uddannelsestilbudsordning.

Socialministeren har fremsat et forslag, lovforslag nr. L 15, om dels at udvide ungdomsydelsesordningen til at omfatte de 20-årige, dels at give kommunerne pligt til at give de 21-24-årige kontanthjælpsmodtagere et tilbud om arbejde eller uddannelse senest efter 12 måneders ledighed. Jeg kan i fortsættelse heraf henvise til mit eget lovforslag nr. L 20 om fremrykning af tidspunktet for tildeling af uddannelsesydelser til forsikrede under 20 år.